

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

A Clemente XI. Ad Benedictum XIII.

Luxemburgi, MDCCXLI.

7. In Congregatione Generali &c. Decretum super omnimoda, ac inviolabili
observatione Responsorum alias in causâ Rituum, seu Cæremoniarum
Sinensium à Sacra Congregatione datorum & à Sanctissimo ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74859](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74859)

1710.

1710.

D E C R E T U M.

VII.

Super omnimoda, ac inviolabili observatione Responsorum alias in causâ Rituum, seu Cœremoniarum Sinenſium à Sacra Congregatione datorum, & à Sanctiſſimo approbatorum, cum aliis Ordinationibus.

Feria 5. die 25. Septembris 1710.

IN Congregatione Generali S. Romanæ, & Universalis Inquisitionis habitâ in Palatio Apostolico Quirinâli coram Sanctiſſimo Domino Noſtro D. Clemente divinâ providentiâ Papa XI. ac Eminentiffimis, & Reverendiſſimis Dominis S. R. E. Cardinalibus in totâ Republicâ Christiana contra hæreticam pravitatem Generalibus Inquiſitoribus à Sancta Sede Apostolicâ ſpecialiter deputatis.

Idem Sanctiſſimus Dominus Noſter in causâ Rituum, seu Cœremoniarum Sinenſium, auditis tam in Congregationibus anno præterito non ſemel, quàm in aliis menſe, & anno præſentibus pluries coram Sanctitate Sua habitis, præfatorum Eminentiffimorum, & Reverendiſſimorum DD. Cardinalium, qui rem maturè, ac diligentiffimè diſcuſſerunt, ſententiis, decrevit, & declaravit reſponſa aliâs in causâ hujusmodi ab eadem Congregatione datâ, & à Sanctitate Sua die 20. Novembris 1704. confirmata, & approbata, necnon Mandatum, seu Decretum ab Eminentiffimo, & Reverendiſſimo DD. Cardinali de Tournon tunc Patriarcha Antiocheno Commiſſario, & Viſitatore Apoſtolico Generali in Imperio Sinarum die 25. Januarij 1707. hac de re editum ab omnibus, & ſingulis, ad quos ſpectat, inconcuſſè, & inviolabiliter, ſub cenſuris, & poenis in Mandato, seu Decreto hujusmodi expreſſis, obſervanda eſſe; Quovis contrafaciendi quaesito colore, seu prætextu penitus ſublato, ac poſtiſimum non obſtante quacunque appellatione à quibuſvis perſonis, ſive ſecularibus, ſive Regularibus, etiam ſpecificâ, & individua mentione, & expreſſione dignis, ac quâvis Eccleſiaſtica dignitate fulgentibus, ad Sedem Apoſtolicam interpoſitâ, quam propterea Sanctitas Sua rejiciendam eſſe decrevit, ac reipſa rejecit. Porrò cum idem D. Cardinalis de Tournon in ſuo Mandato, seu Decreto ſupradicto Apoſtolicæ deciſioni die 20. Novembris 1704. latæ ſe expreſſè inhærere profeſſus fuerit, Sanctitas Sua ulterius declaravit ipſum Mandatum, seu Decretum unâ cum cenſuris in eo contentis ad normam eorundem reſponſorum accipiendum eſſe, itaut nihil per illud reſponſis præſatis additum, seu detractum fuiſſe cenſendum ſit, ac omnia, quæ in eis inſunt, etiam in Mandato, seu Decreto prædicto ineſſe intelligantur. Cæterum Sanctitas Sua, tamenſi non ſine in genti animi ſui moerore acceperit, quod humani generis hoſtis multiplicia in dies zizania in latiffimis illis regionibus ſuperſeminare non ceſſat, non tamen propterea in eis Catholicæ Religionis propagandæ ſaluberrimum, ac ſanctiſſimum opus ulatendûs deſerere volens, ſed illud majori, qua poteſt, animi contentione, ac ſtudio, iſſque poſtiſſimum diſſidiis, quibus inibi Chriſtianæ fidei ſeges, veluti ſpinis ſuffocatur, proſtrâs ſubmotis, ardentius ſemper, & enixius promoveri cupiens, congruam ſuper præmiſſis, aliſque ad ea pertinentibus inſtructionem confici, illamque dicto D. Cardinali de Tournon, quatenus adhuc in illis partibus commoretur, ſin minus illi, qui ejus loco deputatus fuerit, necnon Episcopis, & Vicariis Apoſtolicis earundem partium tranſmitti mandavit, quâ non minus debitæ Apoſtolicorum decre-

torum executioni, quàm Miſſionariorum concordia, Evangelicæ veritatis prædicationi, atque animarum ſaluti opportunè conſulatur. Demum, ut nimia illi de his rebus ſcribendi licentiæ, quæ non ſine fidelium ſcandalo inter Partes diuturnâ contentione exasperatas invaluit, modus imponatur, Sanctitas Sua diſtrictè præcipit omnibus, & ſingulis cujuſvis Ordinis, Congregationis, Inſtituti, & Societatis, etiam de neceſſitate exprimendæ, Regularibus, aliſque quibuſcumque ſecularibus Perſonis tam Eccleſiaſticis, quàm Laicis, cujuſcumque tandem ſtatus, gradus, conditionis, & dignitatis exiſtant, ut in poſterum non audeant ſub quovis quaesito colore, vel prætextu imprimere, vel quocummodo in lucem edere libros, libellos, relationes, theſes, folia ſeu ſcripta quæcumque, in quibus ex profeſſo, vel incidenter de Ritibus Sincis hujusmodi, vel de controverſiſ deſuper, ſeu illorum occaſione exortis quomodolibet tractetur, ſine expreſſâ, & ſpeciali licentiâ à Sanctitate Sua, ſeu pro tempore exiſtente Romano Pontifice in Congregatione ſupradictæ Sanctæ, & Univerſalis Inquiſitionis obtinenda. Ut autem ejuſmodi prohibito inviolabiliter obſervetur, eadem Sanctitas Sua voluit, & declaravit Contravenientes quocumque excommunicationis latæ ſententiæ, Regulares verò etiam privationis vocis activæ, & paſſivæ poenas ipſo factò abſque aliâ declaratione incurrere, & nihilominus aliis etiam poenis Sanctitatis Sux, & Suceſſorum ſuorum Romanorum Pontificum arbitrio inſigendis ſubjacere. Libros porò, libellos, relationes, theſes, folia, ac ſcripta quæcumque, quæ in futurum præſentis prohibitionis tenorem edi contingerit (citra ullam aliorum hæcenus editorum approbationem, ſuper quibus opportunè providebitur) pro expreſſè prohibitis haberi voluit, abſque alia declaratione ſub poenis, & cenſuris in Regulis Indicis librorum prohibitorum contentis, Impreſſores verò, præter ſcriptorum ſic impreſſorum amiſſionem, pecuniariis, aliſque corporalibus poenis, juxta criminis gravitatem, teneri mandavit; In contrarium facientibus non obſtantibus quibuſcumque.

Joseph Bartolus S. Romanæ, & Univerſalis Inquiſitionis Not.

Die prima Octobris 1710. ſupradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Baſilicæ Principis Apoſtolorum, Palatii S. Officij, ac in aliis locis ſolitis, & conſuetis Urbis per me Franciſcum Perinum Sanctæ Inquiſitionis Curſorem.

L E T T E R A.

Scritta da Monſignor Aſſeſſore del S. Offizio al P. Generale della Campagna di Geſù li 11. Ottobre 1710. d'ordine della Santità di Noſtro Signore.

PER riparo delle ſinifre interpretazioni, che contro la mente di N. S. da alcuni ſi danno al Decreto ultimamente publicato nella Cauſa de' Riti Cineſi, quaſi che nella ſeconda parte di eſſo venga diſtrutto quanto ſi diſpone nella prima; dichiarai nella ſettimana paſſata à V. P. Reverendiſſima per ordine della Santità Sua, che ficcome la medeſima non hà mai riputato, che il ſuo primo decreto dell'ano 1704. foſſe condizionato, di maniera che l'oſſervarlo, ò nò, reſtaſſe in arbitrio di chi ne credeſſe, ò non ne credeſſe verificata l'eſpoſizione; così vuole, che l'eſatta oſſervanza di eſſo, e del Mandato del Signor Cardinale di

Tour-

VIII.